

stáří a původ hradu není dodnes zcela jasný. S jeho výstavbou se pravděpodobně začalo už ve 13. století. Podle všeho měl hrad věží více, ale nakonec zbyla jen jedna. O zkázu se postaral velký požár, ale to nebylo to nejhorší, co mohlo hrad potkat. Zadní trakt byl v 17. století přestavěn na pivovar a ještě ve 20. století celé východní křídlo padlo za obětí rozšiřování a modernizaci pivovarnické výroby. Dnes se už pivo dávno nevaří a areál hradu skýtá poněkud tristní pohled – zchátralé hospodářské budovy jsou z většiny nevyužívané, v některých se však skrývá bazar.



Snímek: Ivo Goldbach

Věž hradu Kotnov je vůbec nejstarší dochovaná památka v Táboře

Přímo pod Kotnovem, který nese jméno svého bájeného zakladatele loupeživého rytíře Kotena, se ukrývá jedna přírodní zajímavost – granátová skála. Rudý kámen, který vznikal promíslením žhavého magmatu s rulou, původně sahal až k samotné Lužnici, ale protože jím táborští vydláždili náměstí a některé ulice starého města, jeho zásoba se výrazně ztenčila.

Lepšího zacházení než hrad se dočkala Bechyňská brána, která přiléhá k věži. Je původní, potkala ji jen gotická úprava. Při pohledu



Snímek: Informační systém města Tábora

z věže Kotnova na severozápad se na vršku nad zákrutou řeky vypíná stavba poutního chrámu v Klokotech. Ke kostelu později přibýly ještě ambity a kaple. Autorem tohoto skvostu je pravděpodobně Jan Santini, jeden z předních představitelů barokní architektury. Na Klokoty se dá dojít pěšky, a je to příjemná procházka. Z Kotnova tam vede přes Holečkovy sady křížová cesta. Klokoty už svému původnímu účelu slouží pouze sporadicky, jako významné poutní místo ožívají jen na konci léta. (Kostel je přístupný pouze po předchozí domluvě, tel. 0361-232584)

Letmou zastávku si zaslouží Klášterní kostel Narození Panny Marie na náměstí Mikuláše z Husi. Jeho obhlídku je výhodné spojit s procházkou na Klokoty – je to cestou. Obhlídku proto, že kostel ani sousední klášter není veřejnosti už dlouhá léta přístupný. Obě budovy symbolizují, jak to s historickými památkami může někdy dopadnout: cenné barokní zařízení interiéru kostela vzalo za své a klášter, původně patřící mnichům z řádu augustiniánů, kteří sem přišli po bitvě na Bílé hoře šířit katolictví, se na čas proměnil ve věznici.

Pokud nikam nespěcháme, můžeme podél Havlíčkových sadů dojít až na Tržní náměstí. To je dnes sice v rekonstrukci, ale nikde jinde neuvidíme, jak komplikovaným systémem hradeb bylo město Tábor obehnané. Soustava opevnění využívala kombinaci takzvané parkánové a hlavní hradby. Jinými

slowy: pokud nepřítel překonal nižší parkánové hradby, ocitl se v několika metrech širokém příkopu před vyšší hlavní hradbou. A také v dešti střel obránců města.

Většinu hradeb a bašt bohužel táborští měšťané nechali začátkem 19. století rozebrat a takto získaný stavební materiál využili na stavbu nových domů.

Na Tržním náměstí kromě výhledu na vodopád – výpusť hráze Jordánu – můžeme také obdivovat vodárenskou věž. Renesanční stavba vyzdobená sgrafiti se tyčí 32 metrů nad hladinou Jordánu. Pomocí důmyslného zařízení se do ní z nádrže přečerpávala voda, kterou pak dřevěné potrubí rozvádělo do kašen starého města.

Labyrint pod zemí

Samostatnou kapitolou jsou pak podzemní chodby. Je to vlastně druhá, na první →



Snímek: Informační systém města Tábora

Kilometry chodeb v podzemí Starého města jsou také jednou z hlavních tábořských turistických atrakcí

Tip na výlet



● Na **Kozí hrádek** je to z Tábora kousek. Na tvrzi uprostřed lesů v letech 1413 až 1414 pobýval Jan Hus. Význačný reformátor katolické církve byl sice již pět let po smrti, ale přesto se počítá mezi duchovní otce Tábora, založeného roku 1420. Na Kozí hrádek se dostaneme, když pojedeme po silnici směrem na Turovec. Dá se na něj ovšem dorazit i pěšky, dovede vás k němu červená turistická značka. Ale pozor – z tvrze dnes zbyly už jen základy.



Snímek: Informační systém města Tábora

● **Vila Edvarda Beneše** – ve své vile v Sezimově Ústí, které tvoří s Tábořem souměstí, prožil poslední týdny života prezident Beneš. Vila stojí kousek od Lužnice téměř na samém okraji Sezimova Ústí a je obehnaná důkladným plotem. Ačkoliv zdejší vám bezpečně ukáží, kde dům stojí, zevnitř ho zná málokdo – přístupné bývají sporadicky jen zahrada a Benešova hrobka.